

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Фрітчард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
 Редакція за оголошення не відповідає.

РЕФЕРЕНДУМ МАЙН ВОРКЕРС ЮНІОН ОФ КЕНАДА

ЯК СТОПТЬ СПРАВА МІЖ МАЙНЕРАМИ НА ЗАХОДІ.

11 травня відбудеться референдум (загальне голосування) членства Майн Воркерс Юніон оф Кенада над справою відірвання цієї юнії від мошерівського Всеканадського Конгресу Праці, а за прилученням до Воркерс Юніті Ліг.

Минулого року між майнерами на заході Канади зведено було завзяту боротьбу проти реакційної зграї Вітлея, яка колись бойово юнію звела до пасивного животіння й розкладу. В наслідок цієї боротьби — Вітлея викинено з президентства ексекютивної й цілий реакційний провід юнії усунуто. Конвенція, що збиралася невдовзі після цього в Келгари, невдячливо на всі старання й інтриги старої реакційної ексекютиви, заявила становище за відірванням Майн Воркерс Юніон оф Кенада від мошерівщини і за прилученням до Воркерс Юніті Ліг. Однак, не бажаючи механічного переведення цієї ухвали в життя, конвенція постановила перевести референдум, щоб саме членство цієї юнії вирішило цю справу своїми голосами.

Так ця справа затягнулася аж до цього часу. Положення серед майнерів на заході Канади зараз є найгірше, як взагалі колинебудь воно було. Економічна криза найбільшче вдарила по вугільній індустрії. Робітники працюють день-два на тиждень, а сезонні копальні не працюють цілими місяцями в році. Це звело майнерів просто до застрашаною зниження урівня життя, до стану голоду.

ЯК МАЙНЕРСЬКА ЮНІЯ ОПИНИЛАСЯ В ТАБОРІ МОШЕРІВЩИНИ.

Але це ще не одинокі лиха. Міщій і бойовий колись 13-й дистрикт ЮМВА — нині поділений між собою на кілька дрібних юній, найбільшою й найжиттєвішою з яких була Майн Воркерс Юніон оф Кенада, що вродилася в страйковій боротьбі після того, як луїсівщина запродала майнерів вугільним баронам. В кількох майнерських місцевостях встановлено юній компанії, в деяких головню в долині Ред Дір, затрималися групи луїсівщини, а в деяких кемах нема зовсім ніякої юнії — бо робітники викинули луїсівщину, не прийняли юній компанії, але не були в силі примусити власників визнати Майн Воркерс Юніон оф Кенада. Однак в більшості кемпів встановлено цю юнію, яка на початках заповідалася стати справжньою революційною юнією, що могла б об'єднати під своїм проводом робітників вугільної індустрії. Однак, на нещастя її рядового членства, ця юнія прилучилася до Всеканадського Конгресу Праці. Сталося це не тому, що Мошер та його залізнично-рідюжна юнія, яка по суті зараз одинака становить собою цей "Всеканадський Конгрес Праці", були революційні, але сталося це тому, що в той час провадилася завзята боротьба за поборювання в Канаді гомперсівщини, отже — "вороги наших ворогів" є нашими приятелями" й "приятелі", тобто, ті канадські юнії, що почали організуватися на чисто канадському ґрунті, об'єдналися у "Всеканадський Конгрес Праці".

Головними частинами того "Всеканадського" були Мошерові Канадське Брацтво Залізничодорожних Робітників, Майн Воркерс Юніон оф Кенада, Індустріальна Юнія Лісових Робітників, Одна Велика Юнія й деякі дрібніші юнії угруповання. Одна Велика Юнія розкалася й відпала від того "Всеканадського" ще в 1928 році, так само відірвалася від неї Індустріальна Юнія Лісових Робітників. Минулого року відірвалася й майнерська юнія, бо хоч 11 травня й відбуватиметься референдум над цією справою, то ексекютива юнії вже порвала свої звязки з мошерівщиною.

МАЙНЕРИ ПОВИННИ СТАТИ ПІД РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ПРОВІД ВОРКЕРС ЮНІТІ ЛІГ.

Яке ж становище повинні зайняти зараз майнери на заході до цієї справи? На це може бути тільки одна позитивна відповідь: **викинули майнери гнилий бюрократизм вітлеїщини, то повинні піти далі й порвати з мошерівщиною.** Мошер і його "Всеканадський Конгрес Праці" — це є та самісінька гомперсівщина, тільки на канадському ґрунті. Це є той самий трейд-юнійний бюрократизм, та сама реакція, яка провадить робітництво на співпрацю з капіталістами, яка на своїй третій конвенції в листопаді 1929 року відкинула усі революційні резолюції й виявила своє гниле угодовство по цілій лінії. Зааніжаний в цьому угодовському багні, це вбивати революційного духа серед майнерів, це піддатися капіталістам, терпеливо зносити усі наслідки й тягари винищюї економічної кризи. Залишатися далі при мошерівщині, це — до решти розкласти майнерську юнію, поділити майнерів на ще дрібніші угруповання й віддати на цілковиту залежність від визискувачів.

До дня голосування залишається лише заледво один місяць. До того дня всі класово свідомі робітники-майнери повинні активно підготуватися. Всі революційні організації між майнерами, товариства, всі відділи ТУРФДіс і РЗТ, повинні мобілізувати свої сили й попровадити широку агітацію ще до дня референдуму. Члени комуністичної партії, партгрупни

повинні розвинути максимум енергії за те, щоб змобілізувати всі сили свідоміших, найбільшче плачущих, і найгірше визискуваних робітників-майнерів під кличем: **"Геть мошерівську реакцію, а за єдиний революційний фронт під проводом Воркерс Юніті Ліг!"**

Тільки під проводом Воркерс Юніті Ліг зможна буде не тільки віджити Майн Воркерс Юніон оф Кенада, надати її революційно-бойового духа, але й знищити рештки луїсівщини, що загніздилася по деяких майнерських місцевостях як скебська агенція капіталістів, і завоювати членство компанійних юній. Час підготовки до 11 травня короткий. **Майнери негайно повинні взятися за роботу!** Для підготовки треба використати устну пропаганду й революційну пресу. Ми кличемо робітників "Укр. Роб. Вістей" з майнерських місцевостей — Кроуес Нест Пес, Дромгелер, Летбридж, Нордет, Кедомін і ін. взятися до праці, негайно написати до "Українських Робітничих Вістей" про положення в їхніх місцевостях і кликати майнерів, своїх товаришів по праці, мобілізувати свої ряди до 11 травня. Майнери західної Канади, що мають за собою славу традицію класових боїв повинні 11 травня виявити свою революційну солідарність і вбити осикового кількв в угодовщину та реакцію між майнерами на заході Канади, закладаючи підвалини під нову революційну індустріальну майнерську юнію для цілої Канади.

ФАШИСТСЬКА ПАРТІЯ МОСЛІ В ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Черговою злобою дня в Англії є черговий вибір Освальда Мослі. Цей молодий аристократ, мільйонер та зять "славновісного" лорда Керзона вже давно прагне стати "англійським Гітлером" (вважаю німецьких фашистів). Здійснюючи свій замір, він оне вишшов із партії праці і оголосив, що утворює нову політичну організацію під назвою "Нова партія". А ще перед тим він обублакував кілька маніфестів, що всі позначалися виразними рисами фашизму.

Хто такий Мослі? 1918 року, на 22 році життя, його вперше обрано до парламенту від консервативної партії. Під час виборної кампанії 1922 року він відійшов від консерваторів і пройшов до палати громад як "незалежний" кандидат. 1924 р. він вступив до партії праці і в 1926 року знову пройшов до парламенту. Вступивши до партії праці, Мослі сподівався, що його багатство та безперечний хист демагога полекшать йому шлях до влади, тим більше, що влях лейборитів тоді більшав, а консерватори зазнавали втрат. Опинившись у ляхах лейборитів, він пристав до незалежної партії праці, де удавав із себе "найлішого з лівих" і тому швидко опинився в її ЦК. Заразом він став близьким приятелем МекДоналдовим і, певне, давав великі гроші до партійного фонду.

Коли 1929 року лейборити знову утворили уряд, вони нагородили Мослі, давши йому урядову посаду "канцлера Ланкастерського герцогства" (міністер без відомства). Тут йому доручили разом із Томасом та Ленсбері опрацювати плани боротьби з безробіттям. Він уклав меморандум, але його не ухвалено ні згаданих найбільшче колеги, ні інші члени уряду. Ото ж він незабаром виступив із складу кабінету і розгорнув широку кампанію за свої проекти. Найважливішим моментом цієї кампанії був маніфест, що його він оголосив у пресі торік у грудні. Під цим документом, що позначався всіма основними прикметами фашизму (обмеження прав парламенту, диктаторські повноваження для уряду, "мир у промисловості" тощо), підписалися 17 депутатів партії праці, а також колишній "лівий" секретар трейд-юній гірників Артур Кук.

Лідери партії праці дуже обурилися з маніфесту Мослі. Зате провідні фашистські політики поза цією партією вітали його. "Ліви" з незалежної партії праці були незадоволені з виступу Мослі, дарма, що серед тих, хто підписав маніфест, було 5 депутатів цієї партії (двом із них довелось за кілька днів зняти свої підписи).

Мослі й далі провадив свою кампанію і 16 лютого опублікував новий маніфест під заголовком "Наступ на життєвий рівень в імперії", де знову сформулював свою програму й разом закидав МекДоналдовому урядові, що він винен у зменшенні зарплатні в різних галузях промисловості. За кілька днів газети надрукували цей маніфест, що Мослі погодився утворити нову партію та що він і чимало депутатів мають вийти з партії праці. Проте більшість тих, хто підписав його перший маніфест, оголосили, що вони не збираються покинути партію праці. Але 5 депутатів — Форган, Грови, Стречей, Олівер Балдвін (син колишнього прем'єра) та Ситнер Мослі (дружина Освальда Мослі), заявили, що вони підуть до нової організації. Відмовилися тільки ті, що залежать від фінансової підтримки трейд-юній під час виборної кампанії.

Мослі зібрав своїх прихильників на нараду, після якої четверо із згаданих п'ятеро, а згодом і п'ятий оголосили про свій вихід із партії праці. 24 лютого Мослі видав новий маніфест під заголовком "Национальна політика", депо докладавши, нім попередній документ, але з тим самим настановленням.

Остаточним кроком до утворення нової партії була оголошена 28 лютого нова декларація Мослі, що являла собою звичайну суміш фашизму з демагогією. Знаменно також, що на пляжках за оголошенням про організаційні збори нової партії подано гасло прихильників "хрестового походу за імперію" (кампанія, що її організували "королі" англійської капіталістичної преси лорди Бівербрук та Ротермір).

У декларації про утворення нової партії її організатори заявляють, що сподіваються виставити до найближчих парламентських виборів не менш, як 400 кандидатів, і закликають збирати гроші для виборної кампанії.

Як малася справа з трагедією в Арбор Вайте, Онт.

Подла брехня буржуазної й продажної преси, що неначе б то комуніст замордував жінку й дві дочки.

У вінніпегській буржуазній "Фрі Прес" з 23 березня 1931 року вміщено було на першій сторони новинку з Форт Френсес, Онт., в якій оповідалося про те, як Атанасій Усціцький зарізав ножем жінку Миколу Стойку й дві його дочки, 19-літню Ольгу й 8-літню Олену та прострелив сина, 14-літнього хлопця.

Війник сам віддався в руки поліції, признався до того страшного злочину, та неначе б то мав заявити, що він доконав цього злочину тому, що коли він критикував канадські закони, а обороняв комунізм, то жінка Стойка й старша дочка виступали проти комунізму, перестрагаючи його, Усціцького, що він не повинен так висловлюватися про Канаду, бо за це матиме клопіт. Отже, помстився в обороні "канадських ідеалів".

За ту новинку хвиписав "Кан. Фармер" і з приводу неї вмістив 27 березня дову редакційну статтю П. Н. "Сумні овчі большевизму". Зрештою, того найорочнішого плагіату назвати статтю не можна.

З тієї новинки "Кан. Фармер" розвів найлішого погромницьку агітацію проти комунізму й комуністів, заявляючи, що в цьому випадку "більше винен учитель, як злочинець", і жалює, що судитимуть злочинця, а не учителя, тобто, а не комуністів. А тому, що державний суд не потягне комуністів до відповідальності, то жовтоблакитники з "Кан. Фармера" апелюють до громадянства, щоб воно розправилося своїм судом з комуністами.

Ми на той погромницький пашквіль не відповідали, як і самі новинки про цю трагедію не подавали, бо ми взагалі не подаємо на сторінках нашої преси — подібних кримінальних справ, полишаючи їх для такої буржуазно-бруквої преси, як "Кан. Фармер", що такою криміналістикою тільки живиться та годую нею своїх читачів.

Однак, коли ця стаття появилася на сторінках "Кан. Фармера", як і новинка у "Фрі Прес", то тов. І. Навізівський отримав телеграму від чоловіка замордованої жінки й батька замордованих дочок, Н. Стойка, який просив т. Навізівського прихилити туди на місце й спростувати подлі брехні буржуазної й продажної преси. Тов. Навізівський, будучи тісно зв'язаний з приготуванням до виїзду робітничо-фармерської делегації до Радянського Союзу, поїхати не міг. В кілька днів пізніше Н. Стойко, нещасний чоловік і батько замордованої родини, надіслав до "Укр. Роб. Вістей" листа, в якому пише між іншим ось що:

"Прошу повідомити мене, з яких причин не відповіли на мою телеграму, що я вислав був з Пайнвуду і прошу, щоб товариш Навізівський прихилив... Я вношу гострий протест проти "У. Голосу" і "Канадського Фармера" за їх погані наклепи, що ової комунізм винордували мою родину. Це бездіяство... Він (вбивця А. Усціцький—Ред.) не належав до жадних організацій і нічого не читав. Його підтримку робітничої класи для аналогічної програми. Він сподівається, що його дотеперішні політичні зв'язки та майстерність щодо демагогічної фразеології допоможе йому залучити справжній зміст його програми та справжні цілі його партії. Але чи вдасться це йому, звісно, сумнівно. Це залежатиме від того, в якій мірі компартія Англії спроможеться викрити справжні заміри Мослі та прискорити революційний поступ англійського пролетаріату.

Лондон.
 P. Бишоу.

го виходить, що вбивства докочано з німці особистої справи.

Підписано: Алекс Ясон.
 Свідок: Йосиф Пейтєль.
 Пайнвуд, 8 квітня, 1931.
 В імені прайди прошу Вас вмістити цю заяву в пресі.
 Н. Стойко.

"Фрі Прес" з 11 квітня вмістила на основі цих заяв спростування на першій сторони.

Постмастер в Арбор Вайте, Н. Т. Гергард, склав на руки т. В. Н. Колісника і в присутності т. П. Петельки підписав ним таку заяву:

"Я, підписаний постмастер в Арбор Вайте, Онт., заявляю, що знаю Анастасія Усціцького від часу його приїзду сюди в грудні 1929 р. і що згаданий Усціцький зявив час працював у мене, але я не знаю про його приналежність до ніякої політичної організації, як також ніколи він не отримував ні газет, ні юнокко черет мою почту.
 Н. Т. Гергард".

Ці заяви говорять самі про себе й нема потреби тут їх повторяти чи пояснювати. Перед нами лежить газета "Форт Френсес Таймс" з 2 квітня 1931 року, в якій описується преліментарне переслухання А. Усціцького у Форт Френсес. Газета пише, що в часі переслухання приміщення міської сали заповнило кількасот осіб. В описі того преліментарного переслухання говориться про всі подробіть того мерзотного злочину, але ні словом не згадується про комунізм, чи комуністів — ні в знізанні самого Усціцького, ні в знізанні свідків.

Отже все написане у "Фрі Прес", а потім повторене за нею жовтоблакитною пресою, а зокрема розмазане "Кан. Фармером", є подла брехня. "Фрі Прес" що брехню спростувала. Але коли Александер Ясон, який був перекладачем на першому знізанні Усціцького і який є читачем "Кан. Фармера", зараз же після цієї подлі написав до "Канадського Фармера" допис, в якому описав цю подію так, як справа малася, то "Кан. Фармер" цього допису не вмістив, а пізніше вмістив свій власний наклеп на комуністів і комунізм в довгій редакційній пашквілю.

Ось як малася справа з тим вбивством і як його жовтоблакитні негідники нерекрутіли, щоб використати проти комуністів.

На цю саму тему ми навели тільки деякі живі факти. А в слідууючому числі ми вернемо до самого провокаційного пашквілю "Канадського Фармера" й також фактами покажемо, хто то "тяжко шкодить доброму українському іменю в Канаді" — комуністи, чи не комуністи.

Мусій.

КИНО НА СЛУЖБІ ТРУДЯЩИХ

Заступник Наркомосвіти та голова ТДРФК (Товариство Друзів Радянського Фота й Кіна) Кузьменко у своїй доповіді про завдання товариства друзів радянського фота та кіна на Україні зазначив, що українська кіноматографія вже тепер являє собою таку організацію, певне використання якої може чимало допомогти партії та радладі у виконанні завдань третього року п'ятилітки.

На Україні на перше жовтня минулого року було 4,352 кіноустанови і 12,913 екранів. Ця сітка протягом року охопила щось із 140 мільйонів 200 тисяч глядачів.

Перед кіном стоить великі й відповідальні вимоги. Основна хіба української кіноматографії це те, що її ще не пристосовано до актуальних завдань соціалістичної будови. Вона ще не вміє власню відіти такі господарсько-політичні завдання, як суцільна колективізація й ліквідація на ній бази куркульства, як класи, механізація Донбасу, готування нових кадрів тощо.

Особливо відповідальна роль щодо цього припадає на товариство друзів радянського фота й кіна, яке за останній час дуже збільшило число своїх членів і тепер має понад 126,000 осіб. З'їзд ТДРФК підкреслив, що в своїй роботі ТДРФК зробило певний пово-

рот, спрямувавши товариство на шлях організації широких пролетарських мас для безпосередньої участі в будівництві радянської кіноматографії. Товариство організувало кампанію зустрічного тематичного плану Українському на 1931 рік, допомогало роботі худлопратра та сценарно-тематичних гуртків.

Але ця робота ще не була потрібної масовості. Кампанія зустрічного тематичного плану повинна перетворитися на постійну форму роботи ТДРФК, а наприклад контролю над тематикою нашої кінопродукції. Треба запровадити в систему роботи громадсько-дискусійні обговорення картин поточного репертуару, утворити постійні переглядові пленуми, запровадити обміркування сценарії та зібрат. Треба на досвіді наявних сценарно-тематичних гуртків утворити такі гуртки при кожній організації товариства й залучити до них гуртків краєвих ударників.

Щоб підсилити пролетарський првід в українській кіноматографії та підготувати міши пролетарські кадри, з'їзд визнав за потрібне оголосити всеукраїнський призов ударників дала української радянської кіноматографії.